

[J. O. Krag.]

ren forstår os bedre, når vi spørger, om det måske er formatet. Jeg ved, at statsministeren kender det udtryk.

Nu står vi altså over for en konflikt, som, hvis den fik lov at løbe, ville være samfundsskadelig. Det synes jeg ikke der er nogen grund til at benægte ville være tilfældet. Regeringen ønsker at standse denne konflikt. Det er vel også forståeligt, selv for os, der i princippet er modstandere af indgreb i arbejdsforhold overhovedet. Det kan man forstå. Vi mener, at vil man foretage et sådant indgreb, så må det gøres på det grundlag, som forligsmanden forelagde. Forligsmandens mæglingsskitse blev ikke til et mæglingforslag, men den var acceptabel for arbejderparten. Arbejderne accepterede mæglingsskitzen. Den imødekom ikke deres krav og ønsker, men de viste resignation og accepterede den. Og vi ved, at når man fra arbejdsgiverside ikke accepterede den, så skyldtes det i hvert fald også andre forhold end dem, der vedrører arbejdsmarkedet, så skyldtes det, at man ikke havde kunnet få en ordening med regeringen om landbrugsstøtten.

Det må sige os, at det i virkeligheden ligger sådan, at det mest saglige grundlag for at skabe ordnede forhold på dette område er forligsmandens mæglingsskitse. Jeg tror også, jeg vil sige — i modsætning til, jeg tror, det var venstres ordfører — at i virkeligheden angriber man forligsmandens autoritet, hvis man nu ikke tager hans mæglingsskitse som det afgørende grundlag for den løsning, der skal findes. Vel, regeringen har en anden opfattelse. Man vil absolut have de gamle radikale ideer om et aftalenævn, eller hvad det hedder, gennemført. Nu skal der statueres et eksempel. Man vil have noget, der smager af tvungen voldgift. Det vil vi ikke medvirke til. Vel, det tror jeg også man vil forstå.

Men der er noget i denne situation, som befolkningen i dette land ikke vil kunne begribe. Det er helt givet, at denne konflikt standses. Vi ved, der er regeringsforslag — et forslag, vi er modstandere af i den form, det har — det har et flertal bag sig her i salen. Altså, man starter en konflikt, som man på forhånd ved hvordan skal ende. Ja men hvad er så meningen med den? Hvorfor skal i de kommende dage 30.000-40.000

danske arbejdere gå på gaden? Til hvilket formål? Hvorfor skal 30.000-40.000 danske arbejderfamilier miste deres løn? Med hvilken saglig hensigt? Hvorfor? Hvorfor skal disse arbejdere nu have deres arbejdsløshedsunderstøttelse betalt af de opsparede fonds i organisationerne? Med hvilken hensigt skal alt dette sættes i scene? Hvorfor skal eksporten standse i nogle dage? Vi ved, at regeringen i forvejen har en meget øm valutastituation. Vi ved, at der er tabt valuta i det første kvartal af dette år i et omfang, vi ikke har set meget længe. Ja men hvorfor skal der påføres yderligere valutatab på samfundet, for at der kan løbe en konflikt i en uges tid, som ikke tjener noget formål? Vi ved, hvordan konflikten skal ende, det er på forhånd bestemt af regeringen og af det borgerlige flertal i denne sal. Ja men hvad skal man så med den? Hvorfor skal forbrugerne i de kommende dage lide besværligheder med levnedsmidler af forskellig karakter? Hvorfor? Er der nogen, regeringen absolut vil slå oven i hovedet ved denne lejlighed? Hvem er det? Og hvorfor? Hvad er det for motiver, der driver regeringen til denne besynderlige handling?

Jeg har i disse dage haft to samtaler med statsministeren, én i går og én i dag, om dispensation. Regeringen har ikke spurgt os, end ikke antydet spørgsmålet, om vi ville tillade en dispensation fra reglerne. Man har spurgt, om man kunne få dispensation fra fristerne med hensyn til første behandling. Det svarede vi med det samme ja til. Da spørgsmålet blev gentaget i dag, måtte jeg med nogen forundring konstatere, at det stadig kun drejede sig om første behandling. Hvorfor skal samfundet påføres en uges ulykker af denne karakter? Hvorfor skal samfundet generes med en uges ulykker af denne karakter under en radikal statsminister? Med hvilken begrundelse?

Man spørger: her vil socialdemokratiet altså stemme imod — og det vil vi — har det da noget at sætte i stedet for? Ja, jeg ville i hvert tilfælde, hvis man ville samle sine anstrengelser om at gennemføre mæglingsskitzen, sådan at arbejderne ikke på noget punkt får mindre end det, de selv har sagt ja til over for forligsmanden under forhandlingerne, anbefale mit parti at medvirke. Vi har ikke glemt vore synspunkter på samfundsfarlige konflikter, men det er, som om